

படிப்பு உதவிகள்

ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் வரைகுறிப்பு

அறிமுகம் (1:1-17)

- I. போதனைப்பகுதி (1:18-8:39)
  - A. ஆக்கினைத்தீர்ப்பு (1:18-3:20)
    1. புறஜாதியாருக்கு
    2. யூதருக்கு
  - B. நீதிமானாக்கப்படுதல் (3:21-5:21)
  - C. பரிசுத்தமாக்கப்படுதல் (6:1-7:25)
  - D. மகிமைப்படுத்தப்படுதல் (8:1-39)

II. நடைமுறைப்பகுதி (9:1-15:13)

- A. விளக்கம் (9:1-11:36)
  1. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்ற கருத்து, இஸ்ரவேல் மக்களுக்குத் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுதல்
  2. விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்ற கருத்து, தேவனுடைய உண்மைத் தன்மையுடன் ஒப்புரவாக்கப்படுதல்
- B. நடைமுறை (12:1-15:13)

முடிவுரை (15:14-16:27)

சிதறிவிடாமல்

கருத்து வேறுபடுதல்

[ரோமர் 14]

கருத்தின் விஷயங்கள்?

சபையில்

சபைக்குள்ளிருக்கும் மக்கள் எப்போதுமே கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருந்தனர், மற்றும் இனியும் எப்போதுமே அவ்வாறே இருப்பார்கள். இந்தக் கருத்து வேறுபாடுகளில் சில, இயல்பில் உபதேசரீதியானவைகளாக உள்ளன. அப்படிப்பட்டவற்றைக் குறித்து யூதா, “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட விசுவாசத்திற்காக நீங்கள் தைரியமாய்ப் போராடவேண்டுமென்று” எழுதினார் (யூதா 3). இருப்பினும், சபைக்குழுமங்களில் ஏற்படும் தொந்தரவுகளில் உயர்ந்த சதவிகிதமானது கருத்தின் விஷயங்களைப் பற்றியதாகவே உள்ளன. ரோமர் 14ல் பவுல், கிறிஸ்தவர்கள் விசுவாசத்தின் விஷயமல்லாத பிரச்சனைகளில் கருத்துவேறுபடும்போது எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கூறினார். கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதர சகோதரிகள் என்ற வகையில் நாம், சபை சிதறிவிடக் காரணமாயிராத வகையில் கருத்து வேறுபடக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.¹

சமூகத்தில்

சபையின் ஒத்திசைவின்மை என்பதே பவுலின் கவலையாக இருந்தது, ஆனால் வரைகுறிப்பிடப்பட்ட கோட்பாடுகள், மக்கள் ஒன்றாயிருக்க இயலாத எந்த சூழ்நிலைக்கும் உதவ முடியும்.² பிறரை ஏற்றுக்கொள்ளாதல், பிறரைக் கட்டியெழுப்பாதல் மற்றும் (சுயத்தைப் பிரியப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக) பிறரைப் பிரியப்படுத்துதல் ஆகியவற்றின் கொள்கைகள் எந்தத் திருமணத்திற்கும் குடும்பத்திற்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்தக் கருத்துக்கள், வியாபாரம் மற்றும் சமூகங்கள் மற்றும் அரசில் வட்டாரங்களிலும் கூட இறுக்கத்தில் இருந்து விடுதலை/நிம்மதி அளிக்கக்கூடும். ஜிம் மெக்கைகன் என்பவர், “நமது விருப்பப் படியே செய்யவேண்டும் என்ற கடின மூக்குடைய வலியுறுத்துதல் ... பெற்றோர்/பிள்ளை பிரச்சனைகள்; விவாக ரத்தை விளைவிக்கும் கணவர்/மனைவி பிரச்சனைகள்; மற்றும் கலகங்கள் மற்றும் யுத்தங்கள் ஆகியவற்றை விளைவிக்கும் உலகளாவிய பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றிற்கு வழிநடத்தும்” என்று எழுதினார்.³

விசுவாசத்தின் விஷயங்கள்?

கருத்து வேறுபாடு ஒன்றிற்கு ரோமர் 14ம் அதிகாரம் கண்டிப்பாக நடைமுறைப் படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர், இதில் கருத்தின் விஷயமே பிரதான கருப்பொருள்

என்பது நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். இருப்பினும், ஒரு சகோதரருடன் கருத்துவேறுபடும் எந்த வேளையிலும் - உபதேச மாறுபாடுகள் கலந்துரையாடப்பட்டாலும்கூட - உதவக்கூடிய பொதுவான சில கொள்கைகளை இவ்வசனப் பகுதியிலிருந்து சட்டப்பூர்வமாக இழுத்தெடுக்கலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். சீமே ஒருசில உதாரணங்கள் உள்ளன; நீங்கள் அனேகமாக இன்னும் அதிகமான வற்றைக் கண்டறியலாம்.⁴ (எனக்கு இந்த நினைவுட்டுதல்கள் தேவைப்படுகின்றன; ஒருவேளை உங்களுக்கு தேவைப்படலாம்.)

நம்பி இணங்குபவராக மற்றும் சீர்பொருத்தமானவராக இருங்கள்⁵

முதலாவது நாம், தேவனுடைய வசனத்தை முற்றிலுமாகப் படித்து, [குறிப்பிட்ட அந்த] விஷயத்தில் தேவனுடைய சித்தத்தை நாம் புரிந்துகொள்ள அவர் உதவும்படி ஊக்கமாக ஜெபித்தல் அவசியமாக உள்ளது. நாம் தனிப்பட்ட வகையில் நம்பி இணங்கியிருக்க வேண்டும் (14:5ஆ); மற்றும் நாம் நமது விசுவாசங்கள், போதனைகள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றில் சீர்பொருத்தமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் (14:23).

பரிவிரக்கமும் அனுசரணையும் உள்ளவராக இருங்கள்

நமது முடிவுகளுடன் சிலர் கருத்து வேறுபட்டால், அவரைப் பொறுத்த மட்டில் அன்பிலே நடந்துகொள்ள நாம் தீர்மானிப்போமாக (14:15அ). அவருக்காகவும் “கிறிஸ்து மரித்தாரே” (14:15இ). கிறிஸ்துவுக்குள்ளான நமது சகோதர சகோதரிகளமீது நாம் அன்புகூர்ந்தால், அவர்களை நாம் மதிப்புடன் நடத்துவோம் (14:10ஆ). நாம் தீர்ப்பிடுபவர்களாக இருப்பதற்குப்பதில் (14:10அ), அவர்கள் கூறும் மற்றும் செய்யும் எல்லாவற்றையும் நாம் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு மிகச்சிறப்பான வகையில் எடுத்துக்கொள்வோம்.

மற்ற தனிநபர்களும் நம்மைப்போன்றே நேர்மையானவர்கள் மற்றும் அவர்களும் கர்த்தருக்கென்று வாழப் பிரயாசப்படுகின்றனர் என்ற நம்பிக்கையுடன், எந்த ஒரு கலந்துரையாடலிலும் நாம் பிரவேசிப்போம் (14:8). மற்றவர்களின் கண்ணோட்டக் கருத்தைப் புரிந்துகொள்ள நம்மால் இயன்ற அளவு மிகச்சிறப்பாகச் செயல்படுவோம், மற்றும் அந்த நிலைப்பாட்டில் பலங்கள் ஏதாவதிருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ள மனவிருப்பமாகவும் இருப்போம்.

கவனிப்பும் அக்கறையும் உள்ளவர்களாக இருங்கள்

நாம் செய்கிற எல்லாவற்றிலும், நாம் ஒரு சகோதரரைப் புண்படுத்தவோ அல்லது ஊக்கம் இழக்கச் செய்யவோ ஒருக்காலும் முயற்சி செய்யக்கூடாது (14:20அ, 21). எல்லாவற்றிற்கும்மேலாக, ஒரு சபைக்குமுமத்தில் பிரிவினையைத் தூண்டவோ அல்லது கர்த்தருடைய சபையானது “தூஷிக்கப்பட” காரணமாயிருக்கவோ நாம் பொறுப்பாளகாக இராதிருப்போமாக (14:16). கர்த்தருடைய உதவியுடன், நாம் எப்போதுமே “சமாதானத்துக்கடுத்தவைகளையும், அந்நியோந்நிய பக்திவிருத்தி உண்டாக்கத்தக்கவைகளையும் நாடக்கடவோம்” (14:19).

முடிவுரை

12ம் அதிகாரத்தில் பவுல், “கூடுமானால் உங்களாலானமட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள்” என்று கூறினார் (வசனம் 18). நமது

மிகச்சிறப்பான முயற்சிகள் இருந்தாலும், சில வேளைகளில் ஒரு சகோதர ருடன் சமாதானமாக இருந்தல் என்பது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது. சிலவேளை களில், “உபதேசத்திற்கு விரோதமாய்ப் பிரிவினைகளும் இடறல்களும் உண்டாக்கு கிறவர்களை விட்டு விலகவேண்டும்” என்பது அவசியமாயிருக்கலாம் (16:17). இருப்பினும், ஒரு சகோதரருடன் கருத்து வேறுபடும்போது நாம், ரோமர் 14ன் பொதுவான கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தினால், அப்படிப்பட்ட வேளைகள் ஒருசிலவாகவும் இடையில் வெகுதூரம் உடையவைகளாகவும் ஆகிவிடும். எனது சகோதரர் காய் பின்வருமாறு எழுதினார்:

[ரோமர் 14ஐப் பற்றிய நமது படிப்பிலிருந்து] ஒரு விஷயம் நிச்சய மானதாகக் காணப்படுகிறது: நமக்கும் நமது சகோதரர்களுக்குமிடையில் ஐக்கியத்தினுடைய [பிரிவினைக்] கோடுகளை வரைய நாம் மிகவும் தயக்க முள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். நம்முடன் கருத்து வேறுபடும் சகோதரர் களிடம்கூட நாம் இயல்பாகவும் அன்பாகவும் இணக்கம் கொள்ளவேண்டும். நாம் ஒரு சகோதரர் பற்றிக்கொண்டுள்ள தவறின் இயல்பு காரண மாக இனியும் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள இயலாது என்று கடைசியாக நிர்ப்ப பந்திக்கப்பட்டிருந்தால், அது மாபெரும் தயக்கத்துடன், கவலையுடன் மற்றும் கண்ணீர்களுடனானதாக இருக்க வேண்டும்.⁶

குறிப்புகள்

¹தலைப்பிலும் இவ்விடத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள இந்தச் சொற்றொடர் பின்வரும் புத்தகத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது: Coy Roper, “How Christians Can Disagree Without the Church Disintegrating,” *Truth for Today* (June 1989): 35-39. ²பவுல் இந்தக் கலந்துரையாடலைத் தொடருகையில், “பிறன்” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார், ஒருவேளை இது பரந்த நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும் என்று சுட்டிக்காண்பிக்கலாம். ³Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 403. ⁴ஆலோசனையாகத் தரப்படும் பட்டியல் பின்தொடருகிறது. வசனப்பகுதியில் சட்டப் பூர்வமாகப்போதிக்கப்படாத அல்லது மறைமுகமாய்க் கூறப்படாததாக நீங்கள் நினைக்கும் எந்த கருத்துகளையும் நீக்கிவிடுங்கள். வசனத்தின் அடிப்படையிலான உங்கள் சொந்த ஆலோசனைகளையும் நீங்கள் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்பலாம். ⁵பாடத்தின் இந்தப் பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள் பின்வரும் புத்தகத்திலிருந்து தழுவியமைக்கப்பட்டுள்ளன: Larry Deason, “*The Righteousness of God*”: *An In-depth Study of Romans*, rev. (Clifton Park, N.Y.: Life Communications, 1989), 312, and Charles R. Swindoll, *Relating to Others in Love: A Study of Romans 12-16* (Fullerton, Calif.: Insight for Living, 1985), 40. ⁶Roper, 37.

கிறிஸ்தவர்களின் பழைய

ஏற்பாட்டுப் பயன்பாடு

(ரோமர் 15:4)

ரோமர் 15:4ல் பவுல், “தேவவசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது” என்று கூறினார். முன்பே குறிப்பிட்டபடி, “முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகள்” மற்றும் “தேவவசனம்” என்பவை, நாம் பழைய ஏற்பாடு என்று அழைப்பதைக் குறிக்கிறது.¹ புதிய ஏற்பாட்டுப்புத்தகங்களும் கூட “தேவவசனங்கள்” என்று குறிப்பிடப்பட்டன (காண்க 2 பேதுரு 3:16; தமிழ் வேதாகமத்தில் இவ்விடத்தில் “வேதவாக்கியங்கள்” என்றுள்ளது), ஆனால் தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பழைய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களைமாத்திரமே தேவவசனமாகக் கொண்டிருந்தனர். (புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்களை எழுதவும், அவற்றைப் பிரதியெடுக்கவும், சபைகள் மத்தியில் அவற்றைச் சுற்றுக்கு விடவும் மற்றும் கடைசியாக அவற்றை ஒரு தொகுப்பாகச் சேகரிக்கவும், ஏவப்பட்ட மனிதர்களுக்கு நேரம் தேவைப்பட்டது.)

நமது வேதபாட வசனப்பகுதியில் இருந்து பாடங்கள்

ரோமர் 15:4ல் இருந்து பல பாடங்கள் பொறுக்கி எடுக்கப்பட முடியும். இவ்வசனத்தில் நேரடியாக உரைக்கப்பட்டுள்ள அல்லது மறைமுகமாக உணர்த்தப்பட்டுள்ள ஒரு சில சத்தியங்கள் கீழே உள்ளன.

எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் முக்கியத்துவம்

சிலர், எழுதப்பட்ட வார்த்தையைத் தள்ளிவிடுகின்றனர். இருப்பினும் பவுல், “முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளில்” மாபெரும் விசுவாசம் கொண்டிருந்தார். ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் திரும்பத் திரும்ப, “என்று எழுதியிருக்கிறது” என்பதாக அவர் கூறினார் (1:17; 3:4, 10; 4:17; 8:36; 9:13, 33; 10:15; 11:8, 26; 12:19; 14:11; 15:3, 9, 21; காண்க 4:23; 15:4). எழுதப்பட்ட வார்த்தை இன்றைய நாட்களில் இன்னமும் வலிவார்ந்த வகையில் முக்கியமானதாக உள்ளது. எழுதப்பட்டிருக்கிறவைகள் மூலமாக நாம் இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ள வருகிறோம் (யோவான் 20:30, 31).

எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் ஏவுதல் பெற்ற தன்மை

“தேவவசனம்” என்பது *graphe* (“எழுத்துக்கள்”) என்ற பன்மை வடிவத்தில் இருந்து வந்துள்ளது. புதிய ஏற்பாடு எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தகாலகட்டத்தில், *graphe* என்பது ஏவுதல் பெற்ற எழுத்துக்களைக் குறிப்பதற்கு யூதர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது (காண்க 2 தீமோத்தேயு 3:16, 17). ரோமருக்கு எழுதிய

நிருபத்தில் பவுல், முன்னதாக “பரிசுத்த வேதாகமங்களில்” என்று பேசினார் (1:4; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது).

நமது வேதவசனப் பகுதியில் பவுல், தேவவசனத்தினால் உண்டாகும் ஆறுதலைப்பேசிய பின்பு (15:4), தேவனே நமக்கு ஆறுதல் தருகிறார் என்று அவர் [பவுல்] கூறினார் (வசனம் 6). நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் தேவவசனத்தைத் தேவன் நமக்கு தந்தார் என்று நாம் முடிவு செய்கிறோம். பவுல், ரோமருக்கு எழுதிய தமது நிருபத்தில் பழைய ஏற்பாட்டுக் குறிப்புகளைப்பொதிந்து வைத்தார், ஏனென்றால் அவை கர்த்தரிடத்தில் இருந்து வந்தன என்று அவர் [பவுல்] விசுவாசித்தார்.

எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் அழிக்கப்பட இயலாத தன்மை

மூலவசனம் என்ன கூறியது என்று அறிவதற்கு நாம் வழியெதுவும் கொண்டிராத அளவுக்கு, தேவவசனத்தின் மூலவசனம் ஆண்டுகளினூடே களங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று தேவன் மீது நம்பிக்கையற்றவர்கள் உரிமை கோருகின்றனர். விஷயம் அப்படியிருந்ததாகப் பவுல் நம்பவில்லை. ஜிம் மெக்கைகன் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

வேதவசனமானது, நாம் எதை வாசிக்கிறோமோ அதை [உண்மை என்று] நம்பக்கூடிய அளவுக்கு மிகச்சரியாக நமக்குக் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பவுல் ஏற்றுக்கொண்டார். வேதாகமம் நம்பிக்கை இழக்கப்பட்ட நிலையில் களங்கப்படுத்தப்பட்டிருந்தால் விஷயம் என்னவாக இருக்கும்? புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் [பழைய ஏற்பாட்டு] வசனப்பகுதிகளை அவ்வளவு சுலபமாக மேற்கோள் காண்பித்திருக்கவும் அவற்றிற்குக் கவனம்செலுத்தும்படி நம்மைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கவும் முடிந்திராது.²

தேவன் தமது வசனத்தைப் பாதுகாப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார், மற்றும் அவர் அதைப் பாதுகாத்துள்ளார். அது அழிக்கப்பட இயலாததாக உள்ளது (காண்க மத்தேயு 24:35; 1 பேதுரு 1:23).

எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் அறிவுறுத்துதல்

பழைய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்கள் யூதர்களுக்கு மாத்திரமல்ல ஆனால் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிவுறுத்தவும் எழுதப்பட்டது என்று கூறுவதே ரோமர் 15:4ல் பவுலின் முதன்மை நோக்கமாக இருந்தது. இதே கருத்தைப் பவுல் கொரிந்தியருக்கு எழுதியபோதும் ஏற்படுத்தினார். வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலர்கள் இருந்தது பற்றிய விரிவான விவரிப்பைக் கொடுத்தபின்பு அவர், “இவைகளெல்லாம் திருஷ்டாந்தங்களாக அவர்களுக்கு [இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு]ச் சம்பவித்தது; உலகத்தின் முடிவுகாலத்திலுள்ள நமக்கு [கிறிஸ்தவர்களுக்கு] எச்சரிப்புண்டாக்கும்படி எழுதப்பட்டும் இருக்கிறது” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 10:11). டக்லஸ் J. மூ என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

பழைய ஏற்பாடு என்பது ஒழுக்கரீதியான அறிவுறுத்தலுக்கு இனியும் நேரடி ஆதாரமூலமாக இல்லாதிருக்கும் அதே வேளையில் (காண்க [ரோமர்] 6:14, 15; 7:4-6), விசுவாசிகள் இரட்சிப்பின் வரலாற்றையும் புதிய

உடன்படிக்கையின் மக்கள் என்ற வகையில் தங்கள் பொறுப்புக்களையும் புரிந்துகொள்ள உதவுவதில் ஒரு மையப்பணியை செயல்படுத்துகிறது.³

நியாயப்பிரமாணத்தின் நேரடியான அதிகாரத்துவத்திற்குப் பவுலின் தொடர்ந்த “இல்லை” என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் தொடர்ந்த மதிப்பிற்கு “ஆம்” என்ற மறுகுரலுடன் இணைந்துள்ளது.⁴

ரோமருக்கு பவுல் நிருபத்தை எழுதியபோது அங்கு அவருடன் இருந்தவர்களில் ஒருவர் தீமோத்தேயு ஆவார் (16:21). அந்த இளம் பிரசங்கியாருக்குப் பவுல் பிற்பாடு, பின்வருமாறு எழுதினார்:

கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினாலே உன்னை இரட்சிப்புக்கேற்ற ஞானமுள்ளவனாக்கத்தக்க பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை [பழைய ஏற்பாட்டை], நீ சிறுவயது முதல் அறிந்தவனென்றும் உனக்குத் தெரியும். வேதவாக்கியங்களெல்லாம் (பழைய ஏற்பாட்டு மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்கள் யாவும்) தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது: தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது (2 தீமோத்தேயு 3:15-17).

பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து பாடங்கள்

பழைய ஏற்பாடு முதல் நூற்றாண்டில் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது (காண்க 1 தீமோத்தேயு 1:4), மற்றும் அது நமது காலத்திலும் - ஓய்வுநாளை (ஏழாம் நாளை) நியாயப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில், ஆராதனையில் இசைக்கருவிகள் பயன்பாட்டில் மற்றும் பிற பழைய ஏற்பாட்டுப் பழக்கங்களில் - தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இருப்பினும் இன்றைய நாட்களில் பழைய ஏற்பாட்டின் சட்டப்பூர்வமான பயன்பாடுகள் குறைந்தபட்சம் ஆறு உள்ளன.

தோற்றத்தைப் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க

இந்த அண்டம் எங்கிருந்து வந்தது? புதிய ஏற்பாடு, “படைப்பின் தொடக்கத்திற்கு” பழைய ஏற்பாட்டைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (மாற்கு 10:6). மக்கள் எவ்வாறு உயிர்வாழத்தொடங்கினர்? இயேசு, “ஆதியிலே மனுஷரை உண்டாக்கினவர் அவர்களை ஆணும் பெண்ணுமாக உண்டாக்கினார் என்பதையும், ... நீங்கள் வாசிக்கவில்லையா [?]” என்று கூறினார் (மத்தேயு 19:4; காண்க ஆதியாகமம் 1:27). பவுல், “அந்தப்படியே முந்தின மனுஷனாகிய ஆதாம் ஜீவாத்துமாவானான் என்றெழுதியிருக்கிறது” என்று கூறினார் (1 கொரிந்தியர் 15:45; காண்க ஆதியாகமம் 2:7). தோற்றம் பற்றிய கேள்விகளுக்கு, கிறிஸ்தவர் ஆதியாகமம் நோக்கிப் பின்செல்கிறார் மற்றும் இயேசுவும் பவுலும் இதையே செய்தபடியால் தாம் பாதுகாப்பான களத்தில் இருப்பதை அறிகிறார்.

இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை நிரூபிக்க

இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று நாம் விசுவாசிக்கக் காரணமாகும் பல ஆதாரங்கள் உள்ளன. அவற்றில் இயேசுவின் குறிப்பிடத்தக்க போதனைகள் (யோவான் 7:46), அவரது பாவமற்றதன்மை (யோவான் 8:46), அவரது அற்புதங்கள் (யோவான் 10:25), அவரது தொடர்ந்த செல்வாக்கு (நடபடிகள் 4:13), மற்றும் அவரது இணையற்ற தியாகமான அன்பு (யோவான் 10:11) ஆகியவை உள்ளடங்கும். இருப்பினும், இயேசு பூமியில் இருக்கையில் அவர் “மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்திலும் தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமங்களிலும் சங்கீதங்களிலும் என்னைக்குறித்து எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நிறைவேண்டியதென்று” (ஹர்க்கா 24:27; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது) கூறத்தொடங்கியது தான், புதிய ஏற்பாட்டின் பேச்சாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களுக்கு மிகவும் பிரியமான, பழைய ஏற்பாட்டு ஆதாரமாக இருந்தது. கிறிஸ் புல்லர்டு என்பவர், “நீங்கள் பழைய ஏற்பாட்டை வாசித்து, அதில் இயேசு ஏதோ ஒரு இடத்தில் நிழல்களில் நிற்பதைக் காணத்தவறினால், அதை நீங்கள் மீண்டும் வாசிப்பது நல்லது” என்று கூறினார்.⁵

சபை நிலைநாட்டப்பட்ட பின்பு, ஏவுதல் பெற்ற பேச்சாளர்கள், கிறிஸ்துவை மேன்மைப்படுத்த பழைய ஏற்பாட்டிற்கு நிலையாக வேண்டுகோள் விடுத்தனர் [பழைய ஏற்பாட்டின் வசனக்குறிப்புகளைப் பயன்படுத்தினார்] (நடபடிகள் 2; 3; 4; 7; 8; 10; 13; 17 ஆகிய அதிகாரங்களில் உள்ள பிரசங்கங்களைக் காணவும்).

மாதிரிபற்றிய படிப்பினால் விசுவாசத்தைக் கட்டி எழுப்புவதல்

பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாட்டின் உண்மைத்தன்மைகளின் மாதிரிகள் மற்றும் நிழல்கள் ஆகியவற்றினால் நிறைந்துள்ளது (எபிரெயர் 10:1ஐக் காணவும்). புதிய ஏற்பாட்டின் (எபிரெயருக்கு எழுதிய நிரூபம் போன்ற) சில பகுதிகள், பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றிக் கொஞ்சமாவது அறியாமல், முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட இயலாது.

பழைய ஏற்பாடு, வரவிருந்த மேசியாவை (கிறிஸ்துவை) முன்சித்தரிக்கும் மாதிரிகள் மற்றும் நிழல்களை கொண்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்றாக, பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி இருந்தது (யாத்திராகமம் 12:21; யோவான் 1:29; 1 பேதுரு 1:19). யாக்கோபு ஏணி (ஆதியாகமம் 28:12; யோவான் 1:51), வனாந்தரத்தில் வெண்கல சர்ப்பம் (எண்ணாகமம் 21:8; யோவான் 3:14) மற்றும் யூதத்துவ பிரதான ஆசாரியர் (ஆகாய் 1:14; எபிரெயர் 4:14) ஆகியவை மற்றவைகளாக உள்ளன.

மீண்டுமாக, பல புதிய ஏற்பாட்டு போதனைகள் பழைய ஏற்பாட்டில் முன்சித்தரிக்கப்பட்டு இருந்தன. கிறிஸ்தவர்கள் நோவாவின் காலத்தில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளம்பற்றி வாசிக்கும்போது (ஆதியாமம் 6-9), ஞானஸ்நானம் பற்றிய புதிய ஏற்பாட்டு போதனை (1 பேதுரு 3:20, 21) மற்றும் உலகத்தினுடைய முடிவு (2 பேதுரு 3:3-7) ஆகியவை நமக்கு நினைவூட்டப்படுகின்றன. உதாரணங்கள் ஏராளமாகக் கொடுக்கப்பட முடியும் (காண்க கலாத்தியர் 4:21-31; 1 கொரிந்தியர் 10:1-12).

ஏற்பாட்டு ஒற்றுமைத்தன்மையைக் காண

பழைய புதிய ஏற்பாடுகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைத்தன்மைகளால் மனம் ஈர்க்கப்படாமல், எவரொருவரும் அவற்றை வாசிக்க இயலாது. சில

அடிப்படை கொள்கைகள் மாறாதவைகளாக உள்ளன. மனிதன் அப்பத்தினால் மாத்திரம் உயிர்வாழ இயலாது, அவன் தேவனைப் பரீட்சிக்கக் கூடாது, அவன் ஒரே தேவனை மாத்திரமே ஆராதிக்க வேண்டும் (உபாகமம் 8:3; 6:16, 13; மத்தேயு 4:4, 7, 10) ஆகியவை இன்னமும் உண்மையாக உள்ளன. தேவன் இன்னமும் வெறும் “உதடுகளின் ஆராதனையை” விரும்பவில்லை (ஏசாயா 29:13; மாற்கு 7:6), மற்றும் இன்னமும் “இரு மாபெரும் கட்டளைகள்” உள்ளன (உபாகமம் 6:5; லேவியராகமம் 19:18; மத்தேயு 22:37-39).

புதிய ஏற்பாட்டு போதனையை வலுப்படுத்துவதற்கு நாம் பழைய ஏற்பாட்டினிடத்திற்குச் செல்ல முடியும், சவிசேஷப் பிரசங்கியார்களுக்கு உதவியளித்தல் பற்றிய விஷயத்திற்குப் பவுல் இதைச் செய்தார் (1 கொரிந்தியர் 9:9, 10, 14; உபாகமம் 25:4). பட்சபாதம் காண்பித்தலின் பாவத்தைப் பற்றி போதிக்கையில் யாக்கோபு இதைச் செய்தார் (யாக்கோபு 2:1-11; லேவியராகமம் 19:18இ; யாத்திராகமம் 20:13, 14).

ஏற்பாடுகளின் நேரெதிர் ஒப்பீடுகளைக் காண

இரு ஏற்பாடுகளுக்கு இடையில் நேரெதிர் ஒப்பீடுகளும் உள்ளன. கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தினுடைய புதிய கொள்கைகள், ஒன்று மற்றதாக்கப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணத்தின் பின்னணிக்கு எதிராகக் காணப்படுகையில் அழுத்தமான விடுதலையாக நிலைநிற்கின்றன. மலைப் பிரசங்கத்தில் இயேசு, “பூர்வத்தாருக்கு உரைக்கப்பட்டதென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள்” (அல்லது அதற்கு சமமானதை) என்பதையும், அதைத் தொடர்ந்து “நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்பதையும் திரும்பத் திரும்பக் கூறினார் (மத்தேயு 5:21, 22, 27, 28, 31, 32, 33, 34, 38, 39, 43, 44).

பல உதாரணங்கள் குறிப்பிடப்பட முடியும். எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், நமது பிரதான ஆசாரியரான கிறிஸ்து, “பழைய ஏற்பாட்டுக்காலத்தின் பிரதான ஆசாரியர்களைப்போல முன்பு சொந்தப்பாவங்களுக்காகவும், பின்பு ஜனங்களுடைய பாவங்களுக்காகவும் நாடோறும் பலியிடவேண்டுவ தில்லை; ஏனெனில் தம்மைத்தாமே பலியிட்டதினாலே இதை ஒரேதரம் செய்து முடித்தார்” என்று கூறினார் (எபிரெயர் 7:27). ரோமர் 12ல் பவுல் (மறை கருத்தாக) இனியும் நாம் இறந்த மிருகபலிகளை செலுத்தத் தேவையில்லை; மாறாக நாம் “[நமது] சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமு மான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுக்க” வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்று கூறினார் (வசனம் 1).

உதாரணங்களினால் ஊக்குவிக்கப்பட

ரோமர் 15:4ல் பவுல், பழைய ஏற்பாட்டு வேதவசனங்கள் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடிய ஆறுதலை வலியுறுத்தினார். இயேசு, அறிவுறுத்தவும் புத்திமதி கூறவும் பழைய ஏற்பாட்டு வசனங்களைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தினார். அவர், நோவா (ஆதியாகமம் 6-9; மத்தேயு 24:37, 38); லோத்து மற்றும் அவரது மனைவி (ஆதியாகமம் 19; லூக்கா 17:28, 29, 32); சாலொமோன் மற்றும் சேபாவின் (“தென் தேசத்து”) இராஜஸ்திரீ (2 நாளாகமம் 9:1-12; லூக்கா 11:31; மத்தேயு 12:42); எலியா மற்றும் விதவை (1 இராஜாக்கள் 17; லூக்கா 4:26); மற்றும் எலிசாவும் நாமானும் (2 இராஜாக்கள் 5; லூக்கா 4:27) ஆகியோர் பற்றிப்

பேசினார்.

தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதல் அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதிருத்தல் ஆகியவற்றின் முடிவு விளைவைக் காண்பித்தல் என்பது பழைய ஏற்பாட்டின் மதிப்புகளில் ஒன்றாக உள்ளது. புதிய ஏற்பாடு நாற்பது அல்லது அதற்குச் சற்றேறக்குறையவான ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டது. பலன்கள் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளன மற்றும் எச்சரிக்கைகள் தரப்பட்டுள்ளன, ஆனால் புதிய ஏற்பாடு, கீழ்ப்படிந்த அல்லது கீழ்ப்படியாதவர்களின் நிறைவான முடிவு பற்றிய உதாரணங்களை மிகக்கொஞ்சமாக மாத்திரமே கொண்டுள்ளது (காண்க நட்படிகள் 5:1-11). இதற்கு மறுபுறத்தில், பழைய ஏற்பாடானது, ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான காலஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டது. அது தேவனுடைய வசனத்தின் மீது கவனம்செலுத்தியவர்கள் மற்றும் அவ்வாறு செய்யத்தவறியவர்கள் பற்றிய உதாரணங்களால் - மற்றும் அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றிய சத்தியங்களால் - நிறைந்துள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில் இருந்து நாம், தேவன் தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற மக்களை ஆசீர்வதிக்கிறார் (எபிரெயர் 11) என்று அறிகிறோம். அவருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்கள் மீது விழும் பேரழிவைப் பற்றியும் நாம் அறிகிறோம் (1 கொரிந்தியர் 10:1-12).

முடிவுரை

இன்றைய நாட்களில், நாம் இயேசுவின் புதிய உடன்படிக்கைக்கு (ஏற்பாட்டிற்கு) கீழ்ப்பட்டவர்களாயிருக்கிறோம், ஆனால் இது பழைய உடன்படிக்கை (ஏற்பாடு) நமக்கு மதிப்பு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை என்று அர்த்தப்படுவதில்லை. இன்னமும் நாம் அதை வாசித்து படிக்க வேண்டும். “தேவவசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது” (ரோமர் 15:4).

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான குறிப்புகள்

இந்த பாடத்தின் தலைப்பும் இரண்டாம் பகுதியில் மிக அதிகமானவைகளும் A.C.C. விரிவுரைகளில் ஹியூகோ மெக்கார்டு என்பவரால் 1966ல் எடுத்துரைக்கப்பட்ட ஒரு விரிவுரையில் இருந்து தழுவப்பட்டுள்ளது.⁶ பிளானல்கிராப் எடுத்து ... ஒன்றை நான் ஏற்படுத்தினேன் ... அடுத்த பக்கத்தில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாட்டு பயன்பாடு ஆறு அட்டவணையை காணவும்.

குறிப்புகள்

¹எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், இரண்டு உடன்படிக்கைகளை (ஏற்பாடுகளை), முதலாம் உடன்படிக்கை மற்றும் இரண்டாம் உடன்படிக்கை என்று வேறுபடுத்தி ஒப்பிட்டார் (காண்க எபிரெயர் 8:7). இரண்டாம் உடன்படிக்கையை அவர் “புது உடன்படிக்கை” (8:13) அல்லது “ஏற்பாடு” (காண்க 9:15) என்று குறிப்பிட்டார், இது “முதலாம் உடன்படிக்கை” பழையதாக இருந்தது (காண்க 8:13) என்பதைச்

சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ²Jim McGuiggan, *The Book of Romans*, Looking Into The Bible Series (Lubbock, Tex.: Montex Publishing Co., 1982), 412. ³Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 471. ⁴Ibid., 474. ⁵Chris Bullard, "A Man with a Mission," sermon preached at Overland Park church of Christ, Overland Park, Kansas, 13 January 1991, cassette. ⁶Hugo McCord, "The Christian's Use of the Old Testament," *Abilene Christian College Annual Bible Lectures* (1966): 192-201.

கிறிஸ்தவர்களின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பயன்பாடு

<p>தோற்றம் பற்றிய கேள்விகளுக்குப் பதில் அளிக்க</p>	<p>அண்டத்தைப் பற்றி: மாற்கு 10:6 மக்களைப் பற்றி: மத்தேயு 19:4; 1 கொரிந்தியர் 15:45</p>
<p>இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை நிரூபிக்க</p>	<p>இயேசு: லூக்கா 24:27 மற்றவர்கள்: நட்படிகள் 2; 3; 4; 7; 8; 10; 13; 17</p>
<p>மாதிரிபற்றிய படிப்பினால் விசுவாசத்தைக் கட்டி எழுப்ப</p>	<p>முன்சித்தரிக்கப்பட்ட இயேசு: ஆட்டுக்குட்டி முதலியன முன்சித்தரிக்கப்பட்ட பதிய ஏற்பாட்டு போதனை வெள்ளப்பெருக்கு முதலியன</p>
<p>ஏற்பாடுகளின் ஒற்றுமைத் தன்மையை காண</p>	<p>மாறாத கொள்கைகள்: மத்தேயு 4 பதிய ஏற்பாட்டு போதனை வலுவூட்டப்படுதல் 1 கொரிந்தியர் 9</p>
<p>ஏற்பாடுகளின் வேறுபாட்டுத் தன்மையைக் காண</p>	<p>இயேசு: மத்தேயு 5 மற்றவர்கள்: 2 கொரிந்தியர் 3:3; ரோமர் 12:1</p>
<p>உதாரணங்களினால் உற்சாகப்படுத்தப்பட</p>	<p>கீழ்ப்படிதல்: எபியெர் 11 கீழ்ப்படியாமை: 1 கொரிந்தியர் 10</p>

ரோமருக்கு நிருபத்தைப் பவுல் எழுதிய வேளையில் ரோமப்பேரரசு

சபைக்குழுமங்களுக்கு இடையில் கூட்டுறவிற்கு ஒரு வேதாகமரீதியான மாதிரி?

பல பத்தாண்டுகளுக்கு முன், சில சகோதரர்கள் சபைக்குழுமத்தின் கூட்டுறவு குறித்துத் தாங்கள் ஒரு மாதிரியைக் கண்டறிந்திருப்பதாக அறிவித்தனர். அவர்கள் தங்கள் போதனையை, எருசலேமுக்கு உபகார உதவி அனுப்பப்பட்டது பற்றிய இரு விபரங்களின் அடிப்படையில் அமைத்தனர். முதலாவது நிகழ்ச்சி நடப்புகள் 11:27-30; 12:25 ஆகியவற்றில் காணப்படுகிறது. இரண்டாவது பற்றி நாம், 1 கொரிந்தியர் 16:1-4; 2 கொரிந்தியர் 8; 9; மற்றும் ரோமர் 15:25-28, 31 ஆகியவற்றில் வாசிக்கிறோம். இவ்விஷயம் பற்றி நான் யாருடன் கலந்துரையாடினேனோ அவர்கள், இந்த மாதிரியானது பின்வருவது போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்குகிறது என்று வலியுறுத்தினர்:

- உபகார உதவி - அதாவது உலகப்பிரகாரமான தேவைகளுக்கு - என்பது மாத்திரமே ஒரு சபைக்குழுமம் இன்னொரு சபைக்குழுமத்திற்கு நிதிகள் அனுப்பக்கூடுவதற்கான வசனரீதியான காரணமாக உள்ளது.
- ஒரு சபைக்குழுமம் இன்னொரு சபைக்குழுமத்திற்கு ஒரு அவசரத் தேவை இருந்தால் மாத்திரமே - அதுவும் அந்தத் தேவை இருக்கும் காலம் வரை மாத்திரமே - உபகார உதவியை அனுப்ப முடியும்.
- வரம்புக்கு உட்பட்ட நிதிநிலைகள் கொண்டுள்ள ஒரு சபைக்குழுமம் பெரிய ஆதாரவளங்களை உடைய சபைக்குழுமத்திற்கு நிதிகளை அனுப்புதல் என்பது வசனரீதியானதல்ல.

மேற்கூறப்பட்ட மாதிரியானது ஒரு விசுவாசத்தின் விஷயம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக, கர்த்தருடைய சபையின் பல சபைக்குழுமங்கள் பிரிந்திருந்தன. இன்றைய நாட்களில் இந்த நிலைப்பாடு, உலகமெங்கும் பலபகுதிகளில், சபைக்குழுமங்களின் இணக்கத்தை அச்சுறுத்துவதாக எனக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த “மாதிரியை” பற்றிக்கொண்டுள்ளவர்களின் உண்மைத்தன்மையைச் சந்தேகப்படாமல் பல கவனிப்புகள் முறையாக உள்ளன என்று நான் நம்புகிறேன். முதலாவது, ஒரு சபைக்குழுமம் இன்னொரு சபைக்குழுமத்திற்கு எந்தக் காரணத்திற்காகவாவது நிதிகள் அனுப்புதலுக்கு, வேதவாக்கியங்களில், வழக்கிட இயலாத உதாரணம் எதுவும் இருப்பது இல்லை. மாதிரி வசனங்களை ஜாக்கிரதையாக வாசியுங்கள்.¹

- உலகப்பிரகாரமான தேவைகளைச் சந்திப்பதற்கு என்பது பவுல்

பொருள்சகாயத்தை எடுத்துச் சென்றதற்கான ஒரு காரணமாக இருந்தது. இருப்பினும் ஆவீக்குரிய தேவை என்பதே இந்தப் பொருள்சகாயத்திற்கான அடிப்படையான காரணமாக இருந்தது: புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களையும் யூதக்கிறிஸ்தவர்களையும் நெருங்கி ஒன்றிணையச் செய்தல். அன்பை வெளிப்படுத்த - செயல் விளைவில், “நாங்கள் உங்களை ஆதரிக்கிறோம் மற்றும் நீங்கள் நலம் பெற விழைகிறோம்” என்று கூற - ஒரு சபைக்குழுமம் இன்னொரு சபைக்குழுமத்திற்கு நிதிகள் (அல்லது உதவிகள்) அனுப்புதல் என்பது வசனரீதியானதாகவே உள்ளது.

- எருசலேமில் ஒரு திட்டவாட்டமான உலகப்பிரகாரமான தேவை நில-வீற்று, ஆனால் அது ஒரு அவசரச் சூழ்நிலையென்று வகைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கான சுட்டிக்காட்டுதல்கள் எதுவும் இல்லை. எருசலேமுக்கு நிதிசேகரித்தலைத் தொடங்கி அதை முடிப்பதற்குப் பவலுக்குப் பல ஆண்டுகள் ஆயிற்று. அது, ஒரு அவசரநிலை பற்றிக் கவனம் மேற்கொள்வதற்குச் செயல்விளைவற்ற வகையாக இருக்கும். எருசலேம் நகரத்தில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு, நிதி உதவி தேவைப்பட்டது என்பது ஒரு அவசர நிலையாக இல்லை, ஆனால் அது ஒரு தொடர்ந்த தேவையாக இருந்தது என்பதற்குச் சுட்டிக்காட்டும் குறிப்பு உள்ளது.
- பவுல் “எருசலேமிலுள்ள பரிசுத்தவாண்களுக்குள்ளே இருக்கிற தரித்திரருக்காக” என்று குறிப்பிட்டார் (ரோமர் 15:26; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). எருசலேமில் இருந்த ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்கும் நிதி உதவி தேவைப்பட்டது அல்லது ஒவ்வொருவரும் நிதி உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பதற்குக் குறிப்பு எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை. மேலும் எருசலேமில் இருந்த பரிசுத்தவாண்களில் சிலர் “தரித்திரராக” (இது *ptochos* என்பதில் இருந்து வந்துள்ளது) இருந்தாலும், அவர்களுக்கு உதவி அனுப்பியவர்களில் சிலர் “கொடிய [இது *bathos* என்பதில் இருந்து வந்துள்ளது] தரித்திரம் (இது *ptochos* என்பதில் இருந்து வந்துள்ளது) உடையவர்களாக” இருந்தனர் (2 கொரிந்தியர் 8:2; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). எனவே, குறைவாகக் கொண்டுள்ளவர்களுக்கு அதிகம் கொண்டிருப்பவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்ற “மாதிரி” புதிய ஏற்பாட்டிற்குச் சீர்பொருத்தமாக இருப்பதில்லை.

புதிய ஏற்பாட்டின் கிறிஸ்தவத்தை மீளக்கட்டுவித்தலுக்கு தங்களை ஒப்புக்கொடுத்துள்ள வேதாகமத்தின் மாணவர்கள் ஒரு சபைக்குழுமம் இன்னொரு சபைக்குழுமத்திற்கு உதவியதற்கான தனிப்பட்ட மாதிரி எதையும் காணாமலேயே உபகார உதவிபுற்றிய இரு உதாரணங்களைப் பல நூற்றாண்டுகளாக வாசித்திருந்தனர். இவ்விரு விபரங்களில் எதிலும், சபைக்குழுமக் கூட்டுறவுக்கு எல்லாக் காலத்திற்கும் கட்டுப்படுத்தும் மாதிரி எதையும் பவுல் குறிப்பிடவில்லை.

குறிப்பு

¹முதல் நிகழ்ச்சியில் (நடபடிகள் 11; 12) நிதிகள் சீஷர்களிடத்தில் இருந்து

(கிறிஸ்தவர்கள்) மூப்பர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. இரண்டாவது நிகழ்ச்சியில் (ரோமர் 15; 1 கொரிந்தியர் 16; 2 கொரிந்தியர் 8; 9), நிதிகள் சபைகளில் இருந்து பரிசுத்தவான்களுக்கு அனுப்பப்பட்டன. பவுலும் அவரது உடன் ஊழியர்களும் எருசலேமில் இந்த நிதிகளை விநியோகிப்பதை நிர்வகித்திருக்கவும் வாய்ப்புள்ளது (காண்க 2 கொரிந்தியர் 8:19, 20). சபை என்பது தனித்தனிக் கிறிஸ்தவர்களைக் கொண்டிருப்பதால், இந்த நிதிகள் சபைக்குழுமத்தில் இருந்து சபைக்குழுமத் திற்குச் சென்றதாக நாம் நியாயமாக யூகிக்க முடியும் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். ஒருவேளை அது உண்மையாக இருக்கும், ஆனால் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு மாதிரி என்பது “ஒரு நியாயமான யூகத்தின்” அடிப்படையில் அமைக்கப்பட முடியாது.

உங்கள் வீட்டில் ஒரு சபையைத் தொடங்குவது எவ்வாறு

உங்கள் சமூகத்தில் கர்த்தருடைய சபையின் குழுமம் எதுவும் ஒன்றுகூடி வருவதில்லை என்றால், நீங்கள் உங்கள் இல்லத்திலேயே, தேவனுக்கு முறைப்படியான உண்மைநிறைந்த ஆராதனையைத் தொடங்க முடியும். நாம் அவரை ஆராதிக்க ஒன்றுகூடும் வரையிலும், சபை எங்கு ஒன்றுகூடி வருகிறது என்பது தேவனுக்கு ஒருபொருட்டல்ல. ஒரு விசேஷித்த கட்டிடம் அல்லது கோவில் என்று எந்த ஒரு இடமும் புதிய ஏற்பாட்டு ஆராதனை செய்வதற்குக் கட்டளையிடப்பட்ட இடமாக இருப்பதில்லை. வேதாகமீதியான ஆராதனையானது, இயேசுவின் நாமத்தினாலே இருவர் அல்லது மூவர் ஒன்றுகூடி எந்த இடத்திலும் நடைபெறமுடியும் (மத்தேயு 18:20).

முதல் நூற்றாண்டு சபையில் தேவன் எதை அங்கீகரித்தார் மற்றும் அவர் எதை அங்கீகரிக்காதிருந்தார் என்பதைப் புதிய ஏற்பாடு தெளிவாக்கியுள்ளது. தொடக்ககாலக் கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வாறு ஆராதித்தனர் என்பதை நாம் யூகம் செய்யத் தேவையில்லை, ஏனெனில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஆராதனையின் மாதிரி யொன்றை வேதாகமம் முன்வைக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஒன்றுகூடிவந்தனர். இது கர்த்தர் மரித்தோரில் இருந்து எழுந்த நாளாக இருந்தது. அந்த முதல் கிறிஸ்தவர்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஆராதிப்பதற்காக ஒன்றுகூடிவந்தபோது, இயேசு தமது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றின் நினைவாக கிறிஸ்தவர்கள் கடைப்பிடிக்கும்படி ஏற்படுத்தின இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் இந்த இராப்போஜனத்தில் பங்கேற்றனர் என்பது தெளிவாக உள்ளது. அது “கர்த்தருடைய இராப்போஜனமாக” இருந்தது (1 கொரிந்தியர் 11:20), அது ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய நாளிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. எபிரேயர் 10:25; 1 கொரிந்தியர் 11:22; 16:1, 2; மற்றும் நடபடிசுள் 20:7 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் கவனமாகப் படியுங்கள். கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தைக் கைக்கொள்வதில், நீங்கள் கர்த்தருடைய அறிவுறுத்தல்களையும் நடபடிசுள் புத்தகத்தில் கிறிஸ்தவர்களின் உதாரணத்தையும் பின்பற்ற விரும்புவீர்கள்.

உங்கள் சமூகத்தில் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்துள்ளவர்கள் யாவரும், ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும், ஆராதிக்க ஒன்றுகூட வேண்டும். நீங்கள் பாடவும், ஜெபிக்கவும் மற்றும் தேவனின் வசனத்தைப் படிக்கவும் வேண்டும். (காண்க நடபடிசுள் 2:42; எபேசியர் 5:19, 20; கொலோசெயர் 3:16). ஆராதனையின் போது ஒரு இடத்தில் இயேசு உங்களுக்கு அளித்த இராப்போஜனத்தில் நீங்கள் பங்கேற்க வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கென்று கொடுப்பதற்காக “எதையாகிலும் தம்மிடத்தில் சேர்த்துவைக்கவேண்டும்.” சபையானது ஆராதிக்க ஒன்றுகூடியிருக்கையில், ஏற்புடைய வேளையொன்றில், ஒவ்வொரு

கிறிஸ்தவருக்கும், அவரது அல்லது அவளது நன்மையில் இருந்து, புதிய ஏற்பாடு போதிக்கிறபடி கொடுப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தரப்படவேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 16:1, 2). இது ஆராதனையின் ஒரு வெளிப்பாடு என்பதையும், இது பயபக்தியுடனும் சந்தோஷத்துடனும் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். கொடுக்கப்பட்ட கொடைகள் சபையின் ஊழியத்தைச் செய்வதற்கென்று பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். சேகரிக்கப்பட்ட பணத்தை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பது தனிநபர் ஒருவரால் அல்ல, ஆனால் குழு என்ற வகையில் சபையாரால் முடிவெடுக்கப்பட வேண்டும்.

ஆராதனை ஊழியமானது எவ்வகையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாலும், ஆராதனையில் பின்வரும் கூறுகள் அதில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்: பாடுதல், ஜெபம், தேவனுடைய வசனத்தைப் படித்தல், கர்த்தருடைய இராப்போஜனம் மற்றும் கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கென்று கொடுத்தல். சக கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் மற்ற வேளைகளின்போது வேதாகமப்படிப்பு, ஜெபம் மற்றும் பாடுதல் ஆகியவற்றிற்காக ஒன்றுகூடவும் விரும்பலாம். சகோதரர்கள் ஒன்றுகூடி ஆராதித்தலும் ஒருவர் மற்றவரைக் கர்த்தருக்குள் ஊக்கப்படுத்துவது முக்கியமானதாக உள்ளது.¹

குறிப்பு

¹இன்றைக்கான சத்தியம் உலக ஊழியப்பள்ளி, *உன்னதமான வாழ்வைத்* தேடுதல் என்ற புத்தகத்தில் இருந்து தழுவுப்பட்டது, 3d ed. (Searcy, Ark.: Truth for Today World Mission School, 2006), 250-54.